

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu er besluttet at nedsætte. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

Hertil valgtes: *Thomsen, C. E. Christiansen, Hans Hansen, Ingeborg Hansen, N. P. Nielsen, Offersen, Willumsen, Bækgaard, Frølsang, Stensballe, Lannung, Martin Sørensen (Peterslund), Foss, Jørgen Jørgensen og M. C. Korsgaard.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2309).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg har den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m., saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Den 9. April 1940 blev godt og vel 5 000 danske søfarende afskaaret fra Forbindelsen med vort Land. Denne Afskæring medførte foruden meget andet bl. a. dette, at det økonomiske Grundlag, som disse søfarende og deres Familier hidtil havde baseret deres Tilværelse paa, blev helt forrykket, i hvert Tilfælde stærkt forringet, og der opstod meget hurtigt en Række Problemer, hvor Staten maatte træde hjælpende til. Det første og det vigtigste af disse Problemer var selvfølgelig at skaffe Udveje for, at de søfarendes herværende Familier, hvis Forsørger paa denne Maade var blevet afskaaret fra Forbindelse med dem, blev saaledes økonomisk stillet, at Livet kunde opretholdes og Hjemmet og Børnenes Uddannelse kunde videreføres, og at det kunde ske saa vidt muligt i samme Omfang, som

det hidtil havde været Tilfældet. Som det vil erindres, blev der fra Juni Maaned 1940 med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg gennemført en Ordning, hvorefter der kunde ydes Laan af Statskassen til disse betrængte Sømandsfamilier, og disse Laan har siden været ydet med saa store maanedlige Beløb, at der hidtil i alt er forbrugt godt og vel 15 Mill. Kr. Senere blev det nødvendigt at træffe forskellige andre Foranstaltninger af økonomisk Art til Fordel for disse Søfolk og deres Familier.

Med Hensyn til de ekstraordinære Foranstaltninger, der saaledes blev truffet, kan det siges, at de i Almindelighed hvilede paa den Forudsætning, at de paagældende søfarende under deres ufrivillige Afspærring fra Danmark indsejlede Hyre eller paa anden Maade tjente Penge, saa at de vilde være i Stand til ved deres Hjemkomst her til Landet igen efter Krigens Afslutning at afvikle de økonomiske Mellemværender, som de maatte have med Staten eller med andre. Denne Forudsætning har imidlertid vist sig ikke at kunne holde Stik i maaske de fleste Tilfælde. Et meget betydeligt Antal af de danske søfarende kom under en væsentlig Del af Krigens til at sejle i de danske Skibe, der blev rekvireret af den engelske Regering, og kom til at sejle paa britiske Hyrevilkaar, der er ringere end de Vilkaar, hvorunder de sejlede i de danske Skibe inden den 9. April 1940.

En hel Del Søfolk har, hvad enten det skyldes Sygdom eller andre Grunde, kun sejlet i kortere Perioder og har i øvrigt maattet tage Arbejde i Land til Lønninger, der laa væsentligt under, hvad de var vant til, medens de sejlede under dansk Flag. Andre har haft Lejlighed til at opnaa gode og vel-lønnede Stillinger, hvilket bl. a. gælder nogle af de Søfolk, der kom ud at sejle i amerikanske Baade eller danske Baade, som blev rekvireret af U.S.A. Endelig var der efterhaanden ikke saa faa danske Søfolk, der gik ind i de Allieredes væbnede Styrker, hvor de økonomisk set kun kunde opnaa en i Forhold til Hyren til Søs ringe Sold. Godt og vel Halvdelen af alle disse Søfolk er nu vendt hjem, og man har derefter faaet et ret godt Indblik i de Forhold, hvorunder de har maattet virke i de fem Aar, Afspærringen har varet. Handelsministeriet er herved blevet klar over, at Flertallet af de paagældende Søfolk ved deres Hjemkomst fandt sig stillet over for Gældsbyrder af den ene eller den anden Art, som de har svært ved at finde Udvej for at faa afviklet, og der har derfor ganske naturligt maattet melde sig det Spørgsmaal, hvorledes